

uænset. Om det saa var Rosalie, som dog i sin Tid havde følt sig bæret af hans Efterstræbelser, gik hun ham forbi med en Veninde under Armen uden at lægge Mærke til ham. Og den lille, spinkle, endnu ikke sejstenaarige Pige, der allerede var paaklædt helt som Dame, brugte dog ellers sine Øjne godt!

Per var derimod efterhaanden bleven Genstand for en Del Opmærksomhed, endda for mere, end han ved denne Lejlighed brød sig om. Hans støtte, solbrunede Skikkelse var nu ogsaa af god Virkning her imellem de mange Kontor- og Stuemenneskers vinterblege Ansigter. De fleste vidste jo desuden, i hvilket Forhold han stod til det salomonske Hus, og mange af de Tilstedeværende saae ham her for første Gang. De iblandt disse, der overhovedet kendte noget nærmere til ham og f. Eks. havde bladet i hans Bog, var overraskede over hans Ungdom. De havde ogsaa tænkt sig ham mere i Digterstil og blev forundrede over at træffe en Mand, der virkelig nok kunde se ud som en Vejbyder og Fremtidsminør.

Ingen Person i Selskabet samlede dog Opmærksomheden som Dr. Nathan. Han opholdt sig udenfor paa Terrassen, hvor han stod omgivet af en Flok beundrende Damer og Herrer, der alle lo og var meget højrosted. Man havde æsket hans Mening om en nylig udkommen Bog, der havde vakt betydelig Opsigt, et stort Digt med